

332. ОЈ ТИ МОМЕ, МАЛОЈ МОМЕ

Ој ти моме, малој моме,
колку те сакам,
ќе те прашам да ми кажиш,
да ме не лажеш:
Што си толку нажалено
и расплакано?

Ил' татко ти ти је умрен
или мајка ти,
да брат ти ти је болен
или сестра ти?
Штом ме прашаш
ќе ти кажам,
не ќе те лажам.

Ме укаса црна змија
међу очиве,
то је за нас, мило либе,
за разделвање.

Ни татко ми ми је умрен,
нити мајка ми,
нити брат ми ми је болен,
нити сестра ми,
сношти вечер сон сонуват,
за нас двајцата